

STSJ de Madrid de 27 d'abril de 2015, recurs 749/2014

Sanció disciplinària a un policia que ha estat condemnat per un delictes no relacionat amb les seves funcions i òrgan competent per imposar la sanció (accés al text de la sentència)

S'analitza si és ajustada a dret la sanció de separació de servei imposada a un policia local pel fet d'haver estat condemnat com a autor d'un delictes dolós de simulació.

El TSJ valida l'actuació disciplinària (malgrat que en modula la sanció) amb els següents arguments:

- En primer lloc, considera que **l'òrgan competent per imposar la sanció de separació del servei és l'Alcalde** i no el Ple, per aplicació de l'art. 21.h) de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local* (d'acord amb la redacció de la *Ley 11/1999, de 21 de abril, de modificación de la ley 7/1985*). **I en cas que no s'hagi donat compte de la resolució al Ple, seria una formalitat que no afectaria la validesa de la sanció imposada.**
- En segon lloc, el recurrent va al·legar vulneració del **principi de tipicitat** atès que el delictes pel qual fou condemnat era de simulació, que no estava relacionat amb el servei, i per tant no quedava subsumit en la falta disciplinària prevista a l'art. 7.b) de la *Ley Orgánica 4/2010 de 20 de mayo del régimen disciplinario del Cuerpo Nacional de Policía* (haver estat condemnat en virtut de sentència ferma per un delictes dolós relacionat amb el servei o que causi greu dany a l'Administració o a les persones).

El TSJ entén que **la condemna per un delictes de simulació, en si mateix, causa un greu dany a la imatge de l'Administració, perquè qui ha comès una de les conductes que es pretén reprimir per part de l'actuació policial és precisament un funcionari de policia en actiu**, cosa que genera desconfiança en el ciutadà. Afirmar el TSJ que això té una repercussió social i una alarma majors.

En aquest sentit, doncs, els fets es troben tipificats en la segona part de l'art. 7.b) de la *Ley Orgánica 4/2010* (greu dany a l'Administració).

- En tercer lloc, el recurrent manifesta que hi ha vulneració **del principi non bis in idem**, atès que no se'l pot sancionar disciplinàriament quan ja ha estat condemnat pels mateixos fets per la via penal.

Per al TSJ el bé jurídic protegit pel Codi Penal en el delictes de simulació no és específic de l'Administració pública i el poden cometre persones que no siguin funcionaris públics. En canvi, **la sanció disciplinària procura la irrefutabilitat penal dels funcionaris de policia, cosa que constitueix un interès legítim propi de l'Administració. No es vulnera, en definitiva, el principi non bis in idem.**